

солиденъ пианистъ. Като такъвъ, С. е представителъ у насъ на академизма въ изпълнението — безъ да сподѣля присъщитъ на този родъ изпълнители — сухость и педантичностъ. Клавирнитъ му композиции и пѣсенната му лирика сж отражение на една душевна чистота и нѣжностъ. Музикантъ съ висока културностъ и етика, неговитъ музикално-писателски трудове отразяватъ мирогледа на единъ идеалистъ въ изкуството, като често неговитъ теми минаватъ отвъдъ границата на музиката, и навлизатъ въ областта на философията и социологията. Композиции за пиано: Соната a-moll (1928), „Петъ пиеси“ (1917), „Петъ лирични пиеси“ (1931), „Три българи рапсодии“, „По слънчеви пѣтеки“ — 20 пиеси за юноши, „2 Приказки“, и др., едно клавиртрио (1932), 30 пѣсни за соловъ гласъ съ пиано, на текстъ отъ Яворовъ, Славейковъ, Лилевъ и др. Писалъ книги: „Творчески идеализмъ“ (1931), „Предвестници“ (1931), „Магията на музиката“ (1932), както и статии въ музикалнитъ и литературни списания и седмичници. Ценна е неговата дейностъ и като клавиренъ педагогъ: Тамара Янкова, Веселинъ Стояновъ, Донка Куртева, Богдана Дяковичъ, Цвѣтана Бабаджова, Евгения Константинова и др. сж негови ученици.

Стояновъ, Веселинъ — пианистъ и композиторъ — братъ на горния, род. 7 апр. 1902 въ Шуменъ, първиятъ му учител по пиано е билъ баща му, а 1921—26 неговиятъ братъ Андрей С. — въ Музикалната академия въ София, 1926—30 учи въ Виенската музикална академия при Викторъ Ебенщайнъ (пиано), Йозефъ Марксъ и Фр. Шмидтъ (композиция) и, частично, пиано при Полъ дьо Конъ. С. пише въ умѣрено модерно направление. Творби: Оркестрова увертюра (1929), Соната es-moll (1930), 1 струненъ квартетъ е moll, Сюита въ 3 части: Прелюдия, Сарабанда и Токата (1932 — Универсалъ), Поема, Хумореска, Интермеццо и др. нѣща за пиано, струненъ квартетъ е-moll, опера „Монастирска легенда“ въ единъ актъ (2 картини) — на собственъ текстъ — (1930). Сега работи върху една симфонична поема за голъмъ оркестъръ, една комическа опера и II-ри струненъ квартетъ.

Стравински, Игоръ Фьодоровичъ — знатенъ съвременъ руски композиторъ, род. 17 юни 1882 въ Ораниенбаумъ (до Петроградъ) — синъ на оперния пѣвецъ-басистъ отъ Императорския Мариински театъръ



Игоръ Стравински

Фьодоръ Игнatieвичъ С., който скоро открива забележителни музикални дарби въ сина си и, въпрѣки желанието си да го направи юристъ, се залавя усърдно за тѣхното развитие. — Една среща съ Римски-Корсаковъ има за следствие, че 22 годишния С. се посвещава всецѣло на музиката, и става неговъ ученикъ. Подъ влиянието на Римски-Корсаковъ, той написва една симфония (започната 1905), последвана отъ единъ пѣсневъ цикълъ „Фавнътъ и овчарката“, и оркестровитъ творби: „Фойерверкъ“ и „Фантастично скерцо“. Друга една среща, съ Дягилева — става причина за промѣната въ посоката на неговата дейностъ, като написва балета „Жаръ-птица“, който Дягилевъ поставя презъ 1911, последванъ и отъ поставянето на втори — „Таинството на пролѣтата“. С. напуска въ първитъ още години на своята творческа дейностъ Русия, живѣйки — промѣнливо — въ Швейцария и Па-